

František Okleštěk (12. 4. 1867 - 8. 2. 1936)

Vůdce selského lidu, průkopník zemědělského pokroku, národohospodář a družstevník. Byl zemským a říšským poslancem, předsedou starostenského sboru na Olomoucku a předsedou rolnického akciového pivovaru. Lnul vášnivou láskou k rodné obci, celému hanáckému kraji a zemědělství.

Již v mladých letech vynikal jako národní pracovník a národohospodář. Po řadu let byl pokladníkem Selské Jednoty. V roce 1898 měl lví podíl na převedení Kubelkova pivovaru v Těšeticích do rukou rolníků, čímž zachránil těšeticickou záložnu. V roce 1904 byl zvolen předsedou těšeticického pivovaru, kterým byl i ve svých šedesáti letech.

Od roku 1903 až do roku 1931, plných 28 let, vedl nepřetržitě jako starosta svou rodnou ves Tešetice.

V roce 1903 založil na Olomoucku první starostenský sbor na Moravě, stal se jeho prvním předsedou (v této funkci setrval až do října 1931). Když bylo zřízeno v Brně Ústředí starostenských sborů, byl zvolen jeho předsedou. Pro velkou vzdálenost do Brna se předsednictví vzdal ve prospěch K. Sonntaga a zůstal místopředsedou.

V roce 1906 byl zvolen do zemského sněmu v Brně a v roce 1907 do říšské rady do Vídně, kde setrval až do konce habsburské monarchie. Ve své práci poslance se zaměřil na regulaci řek, odvodňování, stavby nádraží a zřizování pošt.

V roce 1914 pomáhal vybudovat Družstevní lihovar v Těšeticích, který se mu podařilo zřídit přes odpor vlády. František Okleštěk stál na Olomoucku u kolébky agrární (republikánské) strany. Dne 27. prosince 1914 předsedal památnému sjezdu agrární strany v Národním domě v Olomouci.

Ve starostenském sboru bojoval pilně za českou Olomouc. Silně propagoval heslo „Svůj k svému“. Klub samostatných českých obchodníků a živnostníků ho za to jmenoval čestným členem.

Po celé roky vedl boj hanáckých řepařů proti majiteli drahanovického cukrovaru baronu Kleinovi a přešel-li cukrovar do rolnických rukou, bylo to z velké míry díky Okleštěkovi.

Po vzniku Československa v roce 1918 ho vyslala republikánská strana do Revolučního národního shromáždění, v pozdější době byl náhradníkem v senátu.

V roce 1920 založil v Těšeticích jednu z prvních lidových hospodářských škol, která nesla od roku jeho úmrtí čestný název Oklešťkova lidová škola hospodářská.

František Okleštěk psal ze zemského sněmu, říšské rady i z Revolučního národního shromáždění dopisy své ženě, kde se svěřoval se všemi starostmi veřejného života. V pozdější době nechal dopisy svázat a pod názvem „Dopisy mé ženě“ je ukazoval jako svou chloubu.

V roce 1928 byl jmenován čestným občanem své rodné obce. Náměstek starosty Florián Strída v zahajovacím proslovu oznámil starostovi Oklešťkovi jednomyslné usnesení obecního zastupitelstva, že je jmenován čestným občanem z vděčnosti za to, že již 25 let úspěšně spravuje svou rodnou obec a v uznání jeho všestranných zásluh, které si získal veřejným působením pro obec a celý kraj. V dalších projevech vyzdvihnuta jeho snaha posílit český živel v Olomouci, propagace hesla „Svůj k svému“ a organizace obecní samosprávy na Moravě.

V říjnu 1931 se Okleštěk dobrovolně vzdal úřadu starosty v Těšeticích a byl jmenován doživotním členem obecního zastupitelstva v Těšeticích.

Svého vedoucího postavení ve veřejném životě nikdy nezneužil ke svému osobnímu prospěchu, naopak ho chápal jako odpovědnost a závazek k národu, jemuž věnoval své služby.

Z dalších jeho funkcí připomeneme jen některé, byl předsedou Českomoravské stavební společnosti v Praze, místopředsedou Ochranného svazu moravských pivovarů v Přerově, členem představenstva Občanské záložny v Olomouci a členem ředitelství Moravské banky.

Když cítil, že jsou jeho dny sečteny, přál si, aby byl převezen z nemocnice v Olomouci do své rodné obce, tak se i stalo. František Okleštěk zemřel 8. února 1936 v Těšeticích po kratší nemoci.

Dne 11. února 1936, v den jeho pohřbu, byly Těšetice plné smutečních hostů. V zasedací síni akciového pivovaru spočívala na vyzdobeném katafalku jeho rakev v záplavě věnců. Po církevních obřadech následovaly proslovy významných hostů. Všechny projevy byly vysílány díky zesilovači na nádvoří pivovaru. Po těchto projevech vynesena rakev za zvuků hudby, jež hrála Oklešťkovu oblíbenou píseň, na pohřební vůz. Vůz se dal s čestnou sokolskou stráží do pohybu k těšetickému farnímu chrámu, odkud pak pokračoval po obřadech na místní hřbitov. Zde za zvuků státní hymny a zpěvu pěveckého sboru a posledním projevem kanovníka Františka Spurného skončil smuteční obřad.

Podle Selských listů byl František Okleštěk „příslušník nad jiné vynikající, člověk nanejvýš dobrý“, na jiném místě „zlatý člověk, opravdový a srdečný, jehož jméno bude chloubou celého hanáckého kraje“.